

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช ๓๓๙ ม.๕ ต.หลักช้าง อ.ช้างกลาง

จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๒๕๐ โทร.๐๗๕-๘๐๙๗๐๙ E-mail : nakor@doa.in.th

ที่ กษ ๐๙๒๓.๑/ว ๕๑๑

วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอส่งข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

เรียน เกษตรและสหกรณ์จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้วยกรมวิชาการเกษตรได้จัดทำข้อมูล “เตือนภัยการเกษตร” โดยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม สภาพอากาศที่เกิดขึ้นในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพืชชนิดต่างๆ การเกิดโรคระบาดในพืช การระบาดของแมลงศัตรูพืช ตลอดจนข้อสังเกต ข้อระวัง แนวทางแก้ไข/ป้องกัน เพื่อเผยแพร่ให้กับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ภาคเอกชน เกษตรกร ผู้ประกอบการ สื่อมวลชน หรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบเป็นประจำทุกสัปดาห์

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช จึงขอส่งข้อมูล “เตือนภัยการเกษตร” ระหว่างวันที่ ๒๗ พฤษภาคม - ๙ มิถุนายน ๒๕๖๙ มาเพื่อใช้ประโยชน์ในหน่วยงานของท่านและ ประชาสัมพันธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางวริยา ชุมเปีย)

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครศรีธรรมราช

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ 27 พฤษภาคม – 9 มิถุนายน 2569

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน มีฝน ตกและฝนตกหนัก บางพื้นที่	พริก	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. โรคใบต่าง จุดวงแหวนเนื้อเยื่อตาย (เชื้อไวรัส Tomato necrotic ringspot virus (TNRV))	พบอาการใบต่างสีเขียวเข้มสลับเขียวอ่อน เกิด อาการจุดวงแหวนบนเนื้อใบ และยังพบอาการ แผลเนื้อเยื่อตายสีน้ำตาลทั้งบนผลพริก ใบ และ กิ่งก้าน ต้นแคระแกร็นไม่เจริญเติบโต	1. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค 2. ให้นำเมล็ดพริกจากต้นที่เป็นโรค มาเพาะขยายพันธุ์ 3. ควรเพาะกล้าพริกในมุ้งกันแมลง และคัดเลือกลำพริกที่ แข็งแรงและไม่เป็นโรคมดลูก 4. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่ง สะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สบั้ง สาบแร้งสาบกา กะมั่ง ห้วยยาง และกระทกรก 5. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบพริกที่แสดงอาการ ของโรคให้ถอนและนำไปทำลาย หรือฝังดินนอกแปลงทันที 6. เชื้อไวรัสสาเหตุโรครักช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ ป้องกันการระบาดของโรคได้โดยพ่นสารฆ่าเชื้อพืชเฟอริก ซึ่ง เป็นพาหะนำโรคนี้ เช่น สาร สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไฮแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซีเฟน 24% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมคตินเบนโซ เอต 1.929% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ พินาเทอร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิ โพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิตา โคลพริด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 7. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ มะเขือต่าง ๆ ยาสูบ แตงกวา ฟักทอง บวบเหลี่ยม และ มะระ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. โรคใบด่างซีดพริก (เชื้อไวรัส <i>Capsicum chlorosis virus (CaCV)</i>)	พบอาการจุดซีดเป็นรูปวงแหวนบนเนื้อใบ และ บนผลพริก ต้นแคระแกร็นไม่เจริญเติบโต	จีน เป็นต้น โกลแปลงปลูกพริก 8. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืช หมุนเวียนชนิดอื่น ที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เพื่อตัด วงจรของโรค การป้องกันกำจัดโรค เหมือนโรคใบด่างจุดวงแหวน เนื้อเยื่อตาย
			3. โรคแอนแทรคโนส หรือโรคกุ้งแห้ง (เชื้อรา <i>Colletotrichum gloeosporioides, Colletotrichum capsici</i>)	โรคนี้อักพบบนผลพริกที่เริ่มสุก หรือก่อนที่ผล พริกจะเปลี่ยนสี อาการเริ่มแรกเป็นจุดหรือแผล ซ้ำยุบตัวเล็กน้อย ต่อมาแผลขยายใหญ่ลักษณะ เป็นวงรีหรือวงกลม บริเวณแผลพบส่วนของเชื้อ ราเป็นตุ่มสีดำขนาดเล็กเรียงเป็นวงซ้อนกัน ใน สภาพที่อากาศชื้นจะเห็นเมือกเยิ้มสีส้มอ่อน ซึ่ง เป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรค ถ้าอาการ รุนแรงจะทำให้ผลเน่า ผลพริกที่เป็นโรคนี้นี้จะ โค้งงอบิดเบี้ยวลักษณะคล้ายกุ้งแห้ง และร่วง ก่อนเก็บเกี่ยว	1. เลือกซื้อเมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้าจากแหล่งที่ปราศจากโรค หรือถ้ากับเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเลือกจากผลพริกที่ไม่เป็นโรค 2. ควบคุมเชื้อเมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20 - 25 นาที ก่อนเพาะ 3. จัดระยะปลูกพริกให้เหมาะสม ไม่ปลูกชิดกันเกินไป และ กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อไม่ให้แปลงปลูกมีความชื้นสูง ซึ่ง เป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการเกิดโรค 4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบผลพริกเป็นโรค เก็บนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 40 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพรอคลอราซ 50% WP อัตรา 20 - 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน 5. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรงควรปลูกพืชชนิดอื่น หมุนเวียน เพื่อตัดวงจรของโรค

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	พืชตระกูลส้ม (เช่น มะนาว มะกรูด ส้มโอและ ส้มเขียวหวาน)	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคแคแคงเกอร์ (เชื้อแบคทีเรีย <i>Xanthomonas citri subsp. citri</i>)	อาการบวมใบ เริ่มแรกเป็นแผลจุดดำน้ำ ต่อมา จะขยายใหญ่เป็นแผลจุดนูนสีเหลืองอ่อน ลักษณะฟุคคล้ายพองน้ำ จากนั้นเนื้อเยื่อแผลจะ แข็ง มีสีน้ำตาลเข้ม ตรงกลางแผลยุบตัว ขอบ แผลยกตัวขึ้น บริเวณรอบ ๆ แผลปรากฏวงสี เหลืองล้อมรอบ พบอาการของโรคได้ทั้ง ด้านหน้าและด้านหลังใบ โดยเห็นชัดที่ด้านหลัง ใบ นอกจากนี้ยังพบอาการของโรคได้บนก้านใบ ทำให้ใบเหลืองร่วงก่อนกำหนด อาการบนกิ่ง ลักษณะคล้ายอาการบวม ใบ แต่ไม่ มีวงสีเหลืองล้อมรอบแผล ต่อมาแผลจะแตก แห้ง เป็นสีน้ำตาล ขยายรอบกิ่ง หรือตามความ ยาวกิ่ง รูปร่างแผลไม่แน่นอน อาการบนผล ลักษณะคล้ายอาการบวม ใบ แต่จะ เกิดเป็นแผลเดี่ยว ๆ มีลักษณะกลมฝังลึกลงไป ในผิว แผลจะขยายเป็นสะเก็ดใหญ่ รูปร่างไม่ แน่นอน มีวงสีเหลืองล้อมรอบ บางครั้งพบผลปริ แตกตามรอยแผล หากเกิดโรคในระยะผลอ่อนจะ ทำให้ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ และถ้าอาการ รุนแรงจะทำให้ผลร่วง	1. ควรเลือกกิ่งพันธุ์จากแหล่งปลูกที่ไม่มีการระบาดของ ขอโรค หรือไม่นำกิ่งพันธุ์จากต้นที่เป็นโรคไปปลูก และใช้กิ่งพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ 2. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค และเก็บเศษพืชที่ร่วงหล่นไป ทำลายนอกแปลง แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช กลุ่มสารประกอบทองแดง เช่น คอปเปอร์ออกไซด์คลอ ไรด์ 85% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คิวปริลออกไซด์ 86.2% WG อัตรา 10 - 15 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ 77% WP อัตรา 15 - 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 - 10 วัน จำนวน 2 - 3 ครั้ง 3. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ซึบซับต้นเป็นโรค ไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือ ก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง 4. กำจัดหนอนชอนใบ โดยเฉพาะช่วงที่พืชแตกใบอ่อน เนื่องจากกรอกรอยทำลายของหนอนชอนใบเป็นช่องทางให้ เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายพืช และช่วยส่งเสริมให้การ โรคลุกลามอย่างรวดเร็ว โดยพ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ พิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ ไพริฟีโนฟอส 50% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเฟนทริน 2.5% EC อัตรา

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ปีโตรเลียมออยล์ 83.9% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โคลโทอะนิติน 16% SG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกแซมม 25% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พบเมื่อพบหนอนชอนใบลงทำลายเกิน 50 เปอร์เซ็นต์ ของยอดที่สำรวจ โดยสำรวจแปลงละ 10 ต้น ต้นละ 5 ยอด</p>
คืนจี่		ติดผล - เก็บเกี่ยว	หนอนเจาะข้าวผล	<p>หนอนเริ่มเข้าทำลายเมื่อคืนจี่เริ่มติดผลได้ประมาณ 1 เดือน จนถึงระยะเก็บเกี่ยว ขณะผลคืนจี่ยังมีขนาดเล็กน้อยที่ซ่อนอยู่ ช่อผลคืนจี่อยู่ในสภาพซุ่ม มีสีเขียววางไข้อยู่ส่วนปลายของผลคืนจี่ เมื่อหนอนฟักออกจากไขก็จะเจาะเข้าไปกัดกินอยู่ในผล มองดูภายนอกไม่เห็นหนอนทำลาย เมื่อผ่าดูจึงเห็นหนอนที่ถูกหนอนทำลาย ทำให้ผลที่ถูกทำลายไม่สามารถเจริญเติบโตต่อไปได้ ผลที่ถูกทำลายจึงร่วงหล่นหมด ผลคืนจี่ที่มีขนาดโตขึ้น นำหนักเพิ่มขึ้นช่อผลโค้งลง ผลี้อาจมาวางไข้อยู่บริเวณใกล้หัว ดังนั้น จึงพบหนอนหรือมูลหนอนอยู่ที่หัวผลเสมอ ทำให้ผลที่ถูกทำลายในช่วงนี้ร่วงหล่นได้ง่าย ถ้าไม่ระวังชาวสวนยังขายได้ราคาดีอยู่ เพราะมองจากภายนอกไม่เห็นหนอนทำลาย แต่ถ้าสังเกตดูให้บริเวณใกล้หัวอาจพบรูเล็ก ๆ ปรากฏอยู่ ซึ่งเป็นรูที่หนอนเจาะออกมาเข้าตัดกัณภายนอก</p>	<p>1. รวบรวมผลคืนจี่ที่ร่วงหล่นบริเวณโคนต้น จากการทำลายของหนอนเจาะข้าวผล นำไปทำลายนอกแปลงปลูก</p> <p>2. เก็บรวบรวมตักแค้ชัดเจน แล้วนำไปทำลาย สามารถเห็นได้ชัดเจน แล้วนำไปทำลาย</p> <p>3. หากมีการระบาดของหนอนเจาะข้าวผล พันธุ์ยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์บาริล 85% WP อัตรา 45 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	ทุเรียน	เตรียมต้น (การ เจริญเติบโต)/ พัฒนาผล - เก็บเกี่ยว	1. โรครากเน่าและ โคนเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora palmivora</i>)	อาการที่ราก เริ่มแรกจะเห็นใบที่ปลายกิ่งมีสีซีดไม่เป็น มันเงา เขียวคล้ำลง เมื่ออาการรุนแรงมากขึ้นใบจะเหลือง และหลุดร่วง หากชุดตุรอก จะพบรากผอมมีลักษณะ เปลือกอ่อน และเปื่อยยุ่ยเป็นสีน้ำตาล เมื่อโรครุนแรง อาการจะลามไปยังรากแขนงและโคนต้น ทำให้ต้น ทุเรียนโทรมและยืนต้นตาย อาการที่กิ่งและลำต้นหรือโคนต้น ระยะแรกจะ เห็นทุเรียนแสดงอาการใบเหลืองเป็นบางกิ่ง สังเกตเห็นคล้ายคราบน้ำมันผิวเปลือกของกิ่ง หรือต้น ในช่วงเช้าที่มีอากาศชื้นอาจเห็นเป็น หยดของเหลวสีน้ำตาลแดงออกมาจากบริเวณ แผล และจะค่อย ๆ แห้งไปในช่วงที่มีแดดจัด ทำให้เห็นเป็นคราบ เมื่อใช้มีดถากบริเวณคราบ นั้น จะพบเนื้อเยื่อเปลือกและเนื้อไม้เป็นแผล สีน้ำตาล ถ้าแผลขยายใหญ่ลุกลามจนรอบโคน ต้น จะทำให้ทุเรียนใบร่วงจนหมดต้น และยืน ต้นแห้งตาย	1. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำดี ไม่มีน้ำท่วมขัง และเมื่อมี น้ำท่วมขังควรรีบบระบายออก 2. ปรับปรุงดิน โดยใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก และปรับปรุงสภาพดินให้มี ค่าความเป็นกรดต่าง ประมาณ 6.5 กรณีดินที่เป็นกรดจัด ให้ ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ อัตรา 100 - 200 กิโลกรัมต่อไร่ 3. หลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้รากหรือลำต้นเกิดแผล ซึ่ง จะเป็นช่องทางให้เชื้อราสาเหตุโรครากเข้าทำลายพืชได้ง่ายขึ้น 4. ต้นทุเรียนที่เป็นโรครุนแรงมาก หรือยืนต้นแห้งตาย ควรขุด ออกนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วราดดินในหลุมและ บริเวณโดยรอบ ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ฟอสฟิอิล- อะคูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร ทั้ง ไว้ระยะหนึ่ง จึงปลูกทดแทน 5. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบส่วนของกิ่ง ใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค รวมทั้งเก็บผลเน่าที่ ร่วงหล่นไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสาร เมทาแลก ซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร หรือ ฟอส ฟิอิลอะคูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร ให้ทั่วทรงพุ่ม จำนวน 1 - 2 ครั้ง ทุก 7 - 10 วัน และควรหยุด พ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผล อย่างน้อย 15 วัน 6. ไม่นำครีหรือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้กับต้น ปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุก ครั้ง 7. เมื่อพบต้นที่ใบเริ่มมีสีซีด ไม่เป็นมันเงาหรือใบเหลืองหลุด

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ร่วง ใช้สาร ฟอสฟนิค แอซิด 40% SL ผสมน้ำสะอาด อัตรา 1:1 ใส่กระบอกฉีดเข้าลำต้น อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้น และ/หรือราดดินด้วยสารฟอสฟนิค-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <p>8. เมื่อพบอาการโรคบนกิ่งหรือที่โคนต้น ถากหรือขุดพินเปลือก บริเวณที่เป็นโรครีบออก แล้วทาแผลด้วยสาร ฟอสฟนิค-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 70 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ ฟอสอิทีล-อะลูมิเนียม 80% WG อัตรา 90 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 40 - 60 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ แมนโคเซบ + วาลิฟนาลท 60% + 6% WG อัตรา 100 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ โพรพาโมคาร์โบไตรคลอไรด์ + เมทาแลกซิล 10% + 15% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร ทุก 7 วัน จนกว่าแผลจะแห้ง หรือ ใช้ฟอสฟนิค แอซิด 40% SL ผสมน้ำสะอาดอัตรา 1:1 ใส่กระบอกฉีดยา ใช้อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้น ฉีดเข้าลำต้นหรือกิ่งในบริเวณตรงข้ามอาการโรคหรือส่วนที่เป็นเนื้อไม้ที่ใกล้บริเวณที่เป็นโรค</p> <p>9. หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่งเป็นโรด กิ่งแห้ง และตัดหัวผลที่ค้างอยู่ นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค</p>
				เริ่มแรกเกิดจุดแผลขนาดเล็กสีน้ำตาลดำบนผล จุดแผลจะขยายใหญ่ลุกลามมากขึ้นตามการสุกของผล ในสภาพที่มีความชื้นสูงอาจพบเส้นใยสีขาวของเชื้อราสาเหตุโรคบนแผล พบอาการโรคได้	<p>1. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ ตัดผลที่เป็นโรค และเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่นนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอส</p>
			2. โรคผลเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora palmivora</i>)		

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ตั้งแต่ผลที่ยังอยู่บนต้น ซึ่งถ้าอากาศรุนแรงมากผล จะเน่าร่วงหล่นก่อนกำหนด โรคผลเน่าพบได้ ตั้งแต่ระยะผลอ่อน แต่ส่วนใหญ่มักพบในผล ช่วง 1 เดือนก่อนเก็บเกี่ยวจนกระทั่งเก็บเกี่ยว และระหว่างการบ่มผลให้สุก	อีทิลอะซิเตทมีเนียม 80% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อไร่ 20 ลิตร ให้ทั่วทรงพุ่ม จำนวน 1 - 2 ครั้ง ทุก 7 - 10 วัน และควร หยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยว อย่างน้อย 15 วัน 2. ไม่ให้นำครี อีเอ็ม อีดี แต่ที่ใช้กับต้น เป็น โรค ไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมื่อก่อน นำไปใช้ซ้ำทุกครั้ง 3. ในแปลงปลูกที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคผลเน่าสูง เนื่องจากมีต้นที่เป็นโรครากเน่าและโคนเน่าในแปลงมาก และมี ฝนตกชุกหรือมีความชื้นสูงในช่วงที่ทุเรียนใกล้เก็บเกี่ยวผล เชื้อสาเหตุโรครากเน่าจะติดไปกับผลได้โดยยังไม่แสดงอาการ ดังนั้น การเก็บเกี่ยวผลต้องระมัดระวังไม่ให้ผลสัมผัสกับดิน หรือปูพื้นดินที่จะวางผลด้วยวัสดุหรือกระดาษที่สะอาด เพื่อ ลดโอกาสที่ผลจะสัมผัสกับดินซึ่งมีเชื้อสาเหตุโรค และการขน ย้ายควรระมัดระวังไม่ให้เกิดบาดแผลที่ผล
					**** โรคผลเน่า เกิดจากเชื้อสาเหตุชนิดเดียวกับโรครากเน่า และโคนเน่า ดังนั้นเพื่อป้องกันการป้องกันกำจัดโรคได้ผลดี ควรทำ การป้องกันกำจัดโรครากเน่าโคนเน่าไปพร้อมกัน
			3. เพลี้ยไฟพริก	ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยใช้ปากเจาะและดูดกิน น้ำเลี้ยงส่วนอ่อนต่าง ๆ ของพืช มีผลทำให้ใบอ่อน หรือยอดอ่อนชะงักการเจริญเติบโต แคร่และแกร็น ใบโศก แห้งหงิกงอ และไหม้ การทำลายในช่วง ดอก ทำให้ดอกแห้ง ดอกและก้านดอก เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและแคร่และแกร็น และร่วงได้	1. สำรองการระบาดของเพลี้ยไฟในระยะแตกใบอ่อน ดอก และผลอ่อน หากพบเพลี้ยไฟระบาดเล็กน้อยให้ตัด ส่วนที่ถูกทำลายทิ้ง 2. เมื่อพบเพลี้ยไฟระบาดรุนแรง ใช้สารฆ่าแมลงที่มี ประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อไร่ 20 ลิตร หรือ พิเพร

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				และในช่วงผลอ่อน ทำให้ชะงักการเจริญเติบโต หนามเป็นแผลและเกิดการปลายนามแม่แห้ง ผลไม่สมบูรณ์และแคระแกร็น เพ็ลลีย์ไฟจะ ระบาทรุนแรงในช่วงแสง ระหว่างเดือนธันวาคม - พฤษภาคม ซึ่งตรงกับระยะที่ต้นทุเรียนออก ดอกติดผล เพ็ลลีย์ไฟมีอาหารอย่างอุดมสมบูรณ์ สามารถเพิ่มปริมาณได้มาก	นिल 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ฟนเมื่อ พบเพ็ลลีย์ไฟเฉลี่ยมากกว่า 1 ตัวต่อยอด ช่อ หรือผล และไม่ควรใช้สารฆ่าแมลงชนิดใดชนิดหนึ่งซึ่งติดต่อกัน หลายครั้ง เพราะทำให้เพ็ลลีย์ไฟสร้างความต้านทานได้
มะพร้าว	มะพร้าวที่ยังไม่ให้ ผลผลิตและ มะพร้าวที่ให้ ผลผลิตแล้ว		1. หนอนหัวดำ มะพร้าว	ระยะหน่อนเท่านั้นเข้าทำลายใบมะพร้าว โดย ทะทะกินผิวใบบริเวณใต้ทางใบจากนั้นจะถักใยนำ มูลที่ถ่ายออกมาผสมกับเส้นใยที่สร้างขึ้น นำมา สร้างเป็นอุโมงค์คลุมลำตัววางตามทางใบบริเวณ ใต้ทางใบ ตัวหนอนอาศัยอยู่ภายในอุโมงค์ที่ สร้างขึ้นและทะทะกินผิวใบ โดยทั่วไปหนอนหัว ดำมะพร้าวชอบทำลายใบแก่ หากการทำลาย รุนแรงจะพบว่า หนอนหัวดำมะพร้าวทำลายก้าน ทางใบ จน และผลมะพร้าว ต้นมะพร้าวที่ถูก หนอนหัวดำมะพร้าวทำลายทางใบหลาย ๆ ทาง พบว่าหนอนหัวดำมะพร้าวจะถักใยตั้งใบ มะพร้าวมาเรียงติดกันเป็นแพ เมื่อตัวหนอนโต เต็มที่แล้วจะถักใยหุ้มลำตัวอีกครั้ง และเข้า ดักแต่อยู่ภายในอุโมงค์ ดักแต่มีสีน้ำตาลเข้ม ดักแต่เพศผู้จะมีขนาดเล็กกว่าดักแต่เพศเมีย เล็กน้อย มีเส้นรอบหัวดำมะพร้าวที่ผสมพันธุ์ แล้วจะวางไข่บนเส้นใยที่สร้างเป็นอุโมงค์ หรือ	กรณีที่พบการระบาดของปานกลางและระดับน้อยของหนอนหัว ดำมะพร้าวในพื้นที่ ให้ปฏิบัติดังนี้ 1. ทำการเกษตรกรรม โดยการตัดทางใบส่วนที่ถูกหนอน หัวดำมะพร้าวทำลาย ลงมาย่อยสลาย ฝังกลบ หรือ จมน้ำทันที เพื่อกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว ลดจำนวน ประชากรของหนอนหัวดำมะพร้าวได้ง่ายและเร็ว 2. ใช้แบคทีเรียบาซิลลัส ทรูริงเจนซิส <i>Bacillus thuringiensis</i> อัตรา 80 - 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทางใบ 5 ลิตรต่อ ต้น ทุก ๆ 7 วัน ติดต่อกัน 3 ครั้ง 3. ปลอ่ยแตนเบียนโกนีโอซัส <i>Goniozus nephantidis</i> ในช่วงเย็นพลบค่ำ อัตรา 200 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง หรือปลอ่ยแตนเบียนบราโตมิเรีย <i>Brachymeria nephantidis</i> (แตนเบียนดักด้งหนอน หัวดำมะพร้าว) ในช่วงเย็นพลบค่ำ อัตรา 120 ตัวต่อไร่ ทุก 7 วัน ติดต่อกัน 4 ครั้ง

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ซากใบที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวลงทำลายแล้ว ตัวหนอนเมื่อพอกออกจากไข่จะอยู่รวมกันเป็น กลุ่ม 1 - 2 วัน ก่อนจะย้ายไปกัดกินใบมะพร้าว จึงมักพบหนอนหัวดำมะพร้าวหลายขนาดกัดกิน อยู่ในใบมะพร้าวใบเดียวกัน หากการทำลาย รุนแรงอาจทำให้ต้นมะพร้าวตายได้	ต้นที่สูงน้อยกว่า 4 เมตร 1. การพ่นสารทางใบ ใช้สารฟลูเบนไดอะเมต 20% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สปีนโนแอสต 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (พืชสูงต่อฝั่ง) หรือ ลูเฟนบูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร (พืชสูงต่อกิ่ง) พ่น 1 - 2 ครั้ง ให้ทั่วทรงพุ่ม จะมีประสิทธิภาพป้องกัน กำจัดได้ประมาณ 2 สัปดาห์ กรณีที่มีการปล่อยแตน เบียน ให้พ่นสารเคมีก่อน ประมาณ 2 สัปดาห์ ค่อยทำการ ปล่อยแตนเบียน กรณีที่มีการเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์ เพื่อ ป้องกันการแพร่กระจายของหนอนหัวดำมะพร้าว สามารถใช้วิธีการนี้ได้ 2. การฉีดสารเคมีเข้าลำต้น โดยเลือกใช้สารเคมี 2 ชนิด ได้แก่ ต้นมะพร้าวความสูง 4 - 12 เมตร ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 5 มิลลิลิตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อต้น ต้นมะพร้าวที่สูงเกิน 12 เมตร ใช้สาร อีมาเมกติน เบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อต้น หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น ฉีดเข้าที่ลำต้นมะพร้าว โดยใช้ดอกสว่าน 3 - 4 หนุ เจาะรูให้เยื้องทำมุม 45 องศา จำนวน 1 - 2 รู

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					ตำแหน่งของรูอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 0.5 - 1 เมตร หลังใส่สารใช้ดินน้ำมันดีเพื่อให้ขนาดประมาณ 1 ลูกบาศก์นิ้ว อุดตรงรูทันที เพื่อป้องกันแรงดันที่จะทำให้สารไหลย้อนออกมามีประสิทธิภาพในการป้องกัน กำจัดหนอนหัวดำมะพร้าว ได้นาน 90 วัน ไม่แนะนำในมะพร้าวความสูงน้อยกว่า 4 เมตร
			2. แมลงดำหนาม มะพร้าว	ทำลายส่วนใบของมะพร้าว โดยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย อาศัยอยู่ในใบอ่อนที่ยังไม่คลี่ของมะพร้าว และทะทะกินผิวใบ ใบมะพร้าวที่ถูกทำลายเมื่อใบคลี่งอกจะมีสีน้ำตาลอ่อน หากใบมะพร้าวถูกทำลายติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้ยอดของมะพร้าวมีสีน้ำตาล เมื่อมองไกล ๆ จะเห็นเป็นสีขาวโพลน ชาวบ้านเรียก “มะพร้าวหัวหงอก”	1. วิธีขีตกรรมและวิธีกล ไม่ควรเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์มะพร้าวหรือพืชตระกูลปาล์มมาจากแหล่งที่มีการระบาด 2. การใช้วิธี การใช้แทนเบียนที่เฉพาะเจาะจงกับแมลงดำหนาม เช่น แตนเบียนอะซีโคเดส ฮิสไพรัม (Asecodes hispinarum) และ แตนเบียนเตตราสตีคัส บรอนทิสปี (Tetrastichus brontispae) มาเลี้ยงขยายเพิ่มปริมาณ และปล่อยทำลายหนอนแมลงดำหนามมะพร้าว 3. การใช้สารเคมี กรณีมะพร้าวต้นเล็ก ใช้สารอิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา 1 กรัม หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 1 กรัม ละลายน้ำ 1 ลิตรต่อต้น ราดบริเวณยอดและรอบคอกมะพร้าว หรือ การใช้สารคาร์แทปไฮโดรคลอไรด์ 4% GR ใส่ถุงผ้าที่ตัดแปลงคล้ายถุงชา อัตรา 30 กรัม ต่อต้น มีประสิทธิภาพป้องกันกำจัดแมลงดำหนามมะพร้าวได้นานประมาณ 1 เดือน

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			3. โรคใบจุดสีเทา (เชื้อรา <i>Pestalotiopsis palmarum</i>)	อาการเริ่มแรกเกิดจุดเล็ก ๆ บนใบ ต่อมาขยาย ใหญ่เป็นแผลสีเทา ขอบแผลสีน้ำตาล มักพบมีสี เหลืองล้อมรอบ บริเวณแผลพบจุดเล็ก ๆ สีดำซึ่ง เป็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อสาเหตุโรค หาก อาการรุนแรงแผลจะขยายทำให้ใบไหม้ และใบ แห้งตาย	1. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบโรคตัดส่วน ที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก 2. พ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล 75% WP อัตรา 10 – 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์ เบนดาซิม 50% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
	กาแฟ	เตรียมต้น (การเจริญทางใบ)/ ต้นกล้า	โรคใบจุดตากบ (เชื้อรา <i>Cercospora coffeeicola</i>)	ลักษณะอาการในระยะแรก พบแผลจุดสีน้ำตาล บนใบ ต่อมาแผลจะขยายเป็นวงซ้อนกันหลายชั้น ตรงกลางแผลเปลี่ยนเป็นสีเทาหรือเทาอ่อนหรือ สีขาว ขอบแผลมีสีน้ำตาลแดง มักมีวงสีเหลือง ล้อมรอบ อาจเห็นส่วนของเชื้อราเป็นจุดเล็ก ๆ สีน้ำตาลเกิดกระจายอยู่ในบริเวณแผล ถ้าอาการ รุนแรงจะทำให้ใบร่วง หากเกิดโรคในระยะติด ผล จะพบแผลสีน้ำตาลถึงดำบนผล ต่อมาผลจะ เน่า และบางครั้งทำให้ผลสุกก่อนกำหนด หรือ ผลร่วงก่อนสุก ****โรคนี้เกิดได้ทุกระยะการเจริญของพืช แต่ จะทำความเสียหายมากในระยะงอกกล้าที่ปลูกใน เรือนเพาะชำ	1. ไม่ปลูกพืชชนิดกันเกินไป และจัดร่มเงา เพื่อให้มีความ ความชื้นที่เหมาะสม ทั้งระยะกล้า และในแปลงปลูก เพื่อป้องกันการเกิดโรค 2. ใส่ปุ๋ยบำรุงต้นกาแฟให้แข็งแรง อย่ายให้ขาดธาตุ ไนโตรเจน และโพแทสเซียม เพราะจะทำให้อ่อนแอต่อ โรคใบจุดตากบ 3. หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของ โรค ตัดแต่งใบ และส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอก แปลงปลูก หากโรคร้ายคงระบาดพ่นด้วยสารป้องกัน กำจัดโรคพืช แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 50 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ เบโนมิล 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ 77% WP อัตรา 15 -20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 – 10 วัน โดยพ่นทีละครั้ง ทั้งต้น